Nr. 89. Poniedziałek, 12. sierpnia 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.



Ś. p. JÓZEF SCHENK

architekt-budowniczy

zmarł dnia 7-go lipca b. r. opatrzony Sakramentami św. po długiej i ciężkiej chorobie.
Zwłoki spoczęły na cmentarzu Farnym przy ulicy Bukowskiej w Poznaniu.

W ciężkim smutku pogrążeni

531 **Żona, dzieci i rodzina.**



W dniu 7. VIII. r. b. po długich i ciężkich cierpieniach zmarł w sile wieku gorliwy nasz Członek i wybitny działacz na niwie społecznej i narodowej

ś. p.

JÓZEF SCHENK

W Zmarłym straciliśmy szczerego współpracownika i dobrego kolegę. Pamięć o Nim pozostanie wśród nas na zawsze.

Związek Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

PRZETARG LEŚNY

527

Państwowy Bank Rolny Oddział w Pińsku, podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 1 października rb. o godz. 13 w lokalu Oddziału — Plac 3-go Maja w Pińsku, odbędzie się sprzedaż w drodze przetargu około 250 ha drzewostanu przeważnie olszowego, na wyrąb, leżącego przy kolei w urocz. Kalinowo, maj. Wysock, koło st. Udryck na linji Łuniniec—Sarny.

Bliższych informacji udziela Oddział Państwowego Banku Rolnego w Pińsku oraz Administrator maj. Wysock, p. J. Niemirycz.

Sprzedaż drewna.

Dnia 20 sierpnia 1929 r. o godz. 12 w południe odbędzie się w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach, ul. Florjańska nr. 10, przetarg ustny i za pomocą ofert pisemnych na sprzedaż materjałów tartych drewna w stanie wyrobionym papierówki i opału.

Szczegółowe warunki przeprowadzenia przetargu, oraz dokładny wykaz jednostek przetargowych są do przejrzenia w biurze Dyrekcji.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Siedlcach.

Ogłoszenie.

520

Dyrekcja Lasów Państwowych w Wilnie,

posiada do sprzedania ca 1 500 mp papierówki świerkowej szczapowej, ca 3 000 mp papierówki świerkowej posuszowej oraz 1 000 mp papierówki osikowej.

Wyżej podana papierówka znajduje się na placach kolejowych (loco stacja względnie loco tor miejsce załadowania) w obrębie Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie.

Szczegółowych informacyj udziela Oddział Handlowy Dyrekcji Lasów (Wilno, ul. Wielka 66, pokój nr. 7, telefon nr. 12-53).

Oferty pisemne na kupno papierówki z podaniem konkretnych cen za 1 mp loco place kolejowe miejsce załadowania — należy składać do Dyrekcji Lasów w terminie do dnia 15 sierpnia 1929 r.

Submisja

Państw. Nadleśnictwo Osie

piczta i stacja kolej. Osie, pow. Świecie (Pomorze) sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu 20 siepnia 1929 r. drewno użytkowe iglaste i liściaste oraz drewno kopalniane z cięcia roku gospodarczego 1928-29.

Los 1. Leśnictwo Gródek, oddz. p. c. l. Sosna sztuk 47 dłużyc I kl. 9.36 m³, II kl. 38.67, III kl. 15.07, IV kl. 0.94; razem 64.04 m³. Odległość od stacji kolej. 1—3 km.

Los 2. Leśnictwo Zajęczy Kąt, oddz. p. c. l. Sosna, sztuk 418 dłużyc I kl. 2.28 m³, II kl. 34.45, III kl. 154.16, IV kl. 54.04; razem 244.93 m³. Odległość od st. kol. 6—7 km.

Los 3. Leśnictwo Orli Dwór, oddz. p. c. l. Sosna, sztuk 422 dłużyc II kl. 11.13 m³, III kl. 76.42, IV kl. 102.12; razem 189.67 m³. Odległość od st. kol. 4—6 km.

Los 4. Leśnictwa: Osie, Sobiny, Nowa Rzeka i Stara Rzeka, oddz. p. c. l. Sosna, sztuk 284 dłużyc I kl. 4.00 m³, II kl. 15.45, III kl. 118.51, IV kl. 31.42; razem 169.38 m³. Odległość od st. kol. 1—8 km.

Los 5. Leśnictwa: Osie, Sobin, Stara Rzeka i Nowa Rzeka, oddz. p. c. l. Brzoza, sztuk 333 dłużyc I kl. 1.45 m³, II kl. 5.75, III kl. 28.27, IV kl. 34.26; razem 69.53 m³.

Los 6. Leśnictwo Stara Rzeka, oddz. 217a, wałki użytkowe olszowe 12.5 m³ 2,5 długie. Odległość od st. kol. 6 km.

Los 7. Leśnictwo Sobiny i Nowa Rzeka p. c. l. kopalniaki sosnowe 348 sztuk, I kl. 49.64 m³, II kl. 25.42, III kl. 0.75; razem 75.81 m³.

Los 8. Leśnictwo Osie, oddz. 90, 121, 144a, 145. Sosna 257 szt. dłużyc I kl. 38.07 m³, II kl. 70.23, III kl. 106.40, IV kl. 6.14; razem 220.84 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 9. Leśnictwo Osie, oddz. 121, 144a, świerk sztuk 30 dłużyc II kl. 1.21 m³, III kl. 14.59, IV kl. 0.42; razem 16.22 m³. Odległość od st. kol. 3—4 km.

Los 10. Leśnictwo Osie, oddz. 90, 121, 144a, 145, olsza, sztuk 145 dłużyc I kl. 2.76 m³, II kl. 10.58, III kl. 23.90, IV kl. 11.78; razem 49.02 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 11. Leśnictwo Osie, oddz. 145, 64, 89, 145, brzoza sztuk 76 dłużyc II kl. 4.46 m³, III kl. 21.32, IV kl. 6.82; razem 32.60 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 12. Leśnictwo Osie, oddz. 145, osika, II kl. 0.65 m³, III kl. 0.88, Lipa oddz. 90, 145, 144a, sztuk 114 dłużyc I kl. 4.09, II kl. 12.01, III kl. 14.03, IV kl. 8.13; razem 39.14 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 13. Leśnictwo Osie, oddz. 121, 144a, 145, dąb, sztuk 157 dłużyc I kl. 19.49 m³, II kl. 26.85, III kl. 34.51, IV kl. 25.64, V kl. 3.28; razem 109.77 m³. Odległość od stacji kolej. 2—4 km.

Los 14. Leśnictwo Osie, oddz. 144a, 145, buk sztuk 39 dłużyc II kl. 1.09 m³, III kl. 4.13, IV kl. 4.13; razem 9.35, grab oddz. 144a, 145, 122, sztuk 322 dłużyc II kl. 3.79, III kl. 26.42, IV kl. 26.63; razem 56.84 m³. Ogółem sztuk 361 o masie 66.19 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 15. Leśnictwo Osie,, oddz. 144a, 145, jesion sztuk 8 dłużyc II kl. 0.61, III kl. 1.52, IV kl. 1.84, V kl. 0.48; razem 4.45. Wiąz sztuk 36 dłużyc I kl. 1.02, II kl. 2.84, III kl. 4.50, IV kl. 5.08, V kl. 0.58; razem 14.02. Klon sztuk 14 dłuż. III kl. 0.45, IV kl. 1.39, V kl. 1.69. Ogółem sztuk 58 o masie 22.00 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 16. Leśnictwo Osie, oddz. 90, 121, 144a, 145, kopalniaki sosnowe sztuk 695. I kl. 65.86 m³, II kl. 48.59, III kl. 0.42; razem 114.87 m³. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Los 17. Leśnictwo Osie, oddz. 105, 89, 122, 145, wałki użytkowe grabowe 37 mp w długościach 2-metr. Odległość od stacji kol. 2—4 km.

Los 18. Leśnictwo Osie (oddz. 105, 64, 89, 90, 122, wałki użytkowe olszowe 216 mp w długościach 2-metrowych. Odległość od st. kol. 2—4 km.

Pisemne oferty z napisem „Submisja" w zalakowanych kopertach należy nadsyłać do dnia 20 sierpnia 1929 roku godzina 11 przed południem, poczem nastąpi otwarcie ofert o godz. 11 przed południem w obecności ewtl. przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie.

Nadleśnictwo nadmienia, że wszelkie drewno objęte losami nr. 8—10 włącznie jest wyciągane do dróg wywozowych, których to kosztów wyciągania nabywca nie ponosi.

Oferty nie odpowiadające warunkom nie będą uwzględnione.

Nadleśniczy Państwowy.

Nr. 89. **Poniedziałek, 12. sierpnia 1929.** **Poznań.**

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok II.

PRZEDPŁATA na sierpień 1929 r., wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złotych. Na pocztach 6,45 złotych. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 7,50 złotych. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska), 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO i BUDOWLANEGO“ Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820
DRUKARNIA
Poznań, Wielkie Garbary 20 Nr. telefonu 3406
Konta bieżące: P. K. O. 206-377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem 21 gr. od miejsca milimetr. (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem 55 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa). OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych oglosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 50 proc. rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Opłaty stemplowe na rachunkach

Najwięcej kolizji przy zetknięciu się przemysłowca czy kupca z naszemi władzami skarbowemi, zachodzi na tle opłat stemplowych, a tu znów w pierwszym rzędzie przy stemplowaniu rachunków i pokwitowań. Doprowadzają do tych, częstokroć w swych skutkach uciążliwych, nieporozumień, zarówno nieświadomość kupca jak i — niestety, u nas dość częsta — nieznajomość obowiązujących ustaw rozporządzeń i instrukcji przez niższych funkcjonarjuszy skarbowych.

Sprawę opłat stemplowych reguluje zasadniczo ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. ogłoszona w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nr. 98 z dnia 30-go września 1926 r. poz. 570 oraz rozporządzenie wykonawcze do tejże ustawy, ogłoszone w numerze 123 Dziennika Ustaw z dnia 18 grudnia 1926 poz. 713.

Jaki więc dokument handlowy uchodzi w zrozumieniu ustawy za rachunek? Art. 72 wspomnianej ustawy określa to następująco:

> Pisma stwierdzające całkowite lub częściowe wykonanie przez sprzedawcę umowy o sprzedaż rzeczy ruchomej, jeżeli wymienia należność za rzecz sprzedaną...

Drugi ustęp rozdziału b) tego samego artykułu mówi wyraźnie:

> Do pism wyżej określonych należą: rachunek, potwierdzenie odbioru towaru wymieniające zarazem należność za towar...

A więc zasadniczą cechą rachunku jest „wymienienie należności" za sprzedany towar. Jeżeli tartacznik wysyła swemu komisjonerowi specyfikację okrąglaka czy tarcicy z podaniem cen jednostkowych a więc za sztukę czy m^3 nie jest rachunkiem, gdyż nie zawiera ceny za cały wymieniony w zestawieniu towar, który zresztą nie został sprzedany, lecz jedynie dany komis.

Następnem ważnem pytaniem jest, kto winien uiścić opłatę na rachunku? Otóż art. 74 ustawy postanawia:

> Do uiszczenia opłaty od pisma (art. 72a), sporządzonego w Polsce jest obowiązany wystawca; ma ją uiścić przed doręczeniem pisma odbiorcy.
>
> Opłatę od pisma sporządzonego zagranicą ma uiścić strona w Polsce zamieszkała w ciągu trzech tygodni od dnia otrzymania rachunku.

Z powyższego wynika, że przemysłowiec lub kupiec, wystawiający rachunek klijentowi zagranicznemu, winien go według stawki polskiej (0,2 proc. sumy) ostemplować. Jeżeli sam od dostawcy zagranicznego otrzymuje rachunek musi go również według polskiej stawki ostemplować i to w ciągu trzech tygodni.

A teraz, jak postępować, jeżeli wystawiamy więcej rachunków? Art. 3 postanawia w tym względzie:

> W razie sporządzenia wtóropisów, t. j. pism równobrzmiących lub choćby tylko co do treści zgodnych z pismem pierwszem, albo odpisów lub tłumaczeń, opłata należy się tylko raz jeden a mianowicie od pisma pierwszego...
>
> W razie wątpliwości zachodzących co do uiszczenia opłaty od pisma pierwszego, uiszczenie winno być udowodnione.

Wystawiając więcej rachunków na ten sam towar należy więc w myśl ustawy stemplować tylko pierwszy. Że zaś pierwszy rachunek został faktycznie ostemplowany łatwo udowodni odbiorca, który pierwopisy jak i wtóropisy przechowuje w swych aktach.

W końcu przechodzimy do kwestji najważniejszej a mianowicie, czy faktury pozorne czyli tak zwane awis-faktury podlegają opłacie. Według postanowienia par. 110 rozporządzenia wykonawczego

do ustawy o opłatach stemplowych rachunek pozorny wolny jest od opłaty stemplowej.

Ustęp trzeci par. 110 powiada:

Nie podlega opłacie rachunek pozorny, tj. pismo, z którego treści — bądź samej przez się, bądź w związku z inną korespondencją handlową — wynika, że celem jego jest jedynie poinformowanie odbiorcy o cenie towaru, że pismo to zatem ma charakter oferty. Samo zaopatrzenie rachunku w napis „rachunek pozorny" lub analogiczne określenie w języku obcym (op. pro forma facture simule, Vorfactur) nie wystarcza do uznania, że rachunek nie podlega opłacie.

Sprawa jest jasna. Aby rachunek pozorny mógł być rzeczywiście uznany jako taki, musi wyniknąć z jego treści, że nie służy jako podkład do regulowania należności za daną dostawę, lecz tylko jako dokument zawiadamiający o cenie lub wysyłce, przyczem zaopatrzenie go w napis „Rachunek pozorny" co do jego zakwalifikowania nie odgrywa żadnej roli.

Kontrola skuteczności impregnacji drewna

Minimalnem stężeniem antyseptycznem nazywamy to najniższe stężenie antyseptyczne w podłożu, które zabija grzyb na to podłoże wysadzony. Jako sprawdzian przy tem określeniu bywają używane z jednej strony pleśnie, z drugiej grzyby, niszczące drewno. Używanie pleśni do określenia minimalnego stężenia nie jest wskazane. Pleśń reaguje zupełnie inaczej na antyseptyki, aniżeli grzyb drzewny. Naogół wytrzymuje większe stężenia antyseptyczne w podłożu, chociaż są i takie środki antyseptyczne, które działają silnie na pleśń. W praktyce, zniszczone drewno przez pleśń jest tak rzadkie, że nie bierzemy je pod uwagę. Z tych wszystkich powodów dane, otrzymane w laboratorjum przy pleśni jako sprawdzianie, nie mogą być bezpośrednio przeniesione do praktyki.

Inaczej sprawa przedstawia się z wyższemi gatunkami grzyba, niszczącego drewno.

Są one w naszym klimacie najpoważniejszym czynnikiem destrukcyjnym drewna, leżącego na torze. Badanie przeprowadzone w laboratorjach nad grzybami dają nam możność zastosowania wyników w praktyce. Określenie minimum stężenia musi wynikać z badań nad grzybami, rozpowszechnionemi w praktyce, dlatego ważnem jest rozpoznanie flory grzybowej niszczącej podkłady. Określenie minimalnego stężenia może być wykonane:

1. na podłożu sztucznem, 2. na drewnie. Na podłożu sztucznem przeprowadzane są badania w ten sposób, że pożywkę, składającą się zazwyczaj z buljonu zmieszanego z ekstraktem słodowym zestaloną agarem lub żelatyną, na gorąco zadaje się odpowiednią ilością antyseptyku. Otrzymuje się podłoże o ściśle określonem stężeniu antyseptyku. Mając szereg podłóż, o rozmaitem stężeniu wysadza się na nie grzyby bądź pleśnie i obserwuje ich rozwój. Mając dane na podstawie tych badań dla rozmaitych antyseptyków, można powiedzieć który z tych antyseptyków jest silny a który jest słaby. Nie można jednak bezpośrednio przenieść otrzymanych wyników na drewno, gdyż na sztucznem podłożu wystarcza do zabicia grzyba częstokroć dziesięciokrotnie mniejsze stężenie niż na drewnie.

Niektóre jednak laboratorja, pracujące nad zagadnieniem konserwacji drewna wprowadzają tę metodę do badań. Np. Laboratorjum Badawcze przy Departamencie Leśnictwa w Nadison (Amreyka), prowadzi badania tą metodą. Pożywka sztuczna o rozmaitej koncentracji antyseptycznej rozlewana jest do miseczek Petri i po zastygnięciu zakażana jest kulturą grzyba (Fomes anosus). Obserwacja prowadzi się w ciągu 4—6 tygodni. Po tym czasie można stwierdzić, że na niektórych miseczkach grzyb nie rozwija się, na innych rośnie marnie, na innych znów bujnie. Na podstawie tych badań można określić: 1. Najmniejsze stężenie zabijające grzyb. 2. Najmniejsze stężenie, hamujące rozwój grzyba.

Badania te, mają jednak oprócz wymienionych niedogodności dla wszystkich doświadczeń przeprowadzonych na pożywkach sztucznych, jeszcze i tę, że zmienia się stale stężenie antyseptyczne w podłożu, gdyż z miseczki w ciągu trwania doświadczeń, wyparowuje woda, a co za tem idzie, zmienia się koncentracja antyseptyku.

Badania, prowadzone na drewnie impregnowanem mogą być wykonane dwoma sposobami wręcz odmiennemi:

1. Zaimpregnowane drewno sprowadza się do środowiska, w którem znajduje się kultura silnego grzyba drzewnego; 2. na zaimpregnowane drewno przesadza się grzyb, wyhodowany na niezakażonem podłożu.

Według sposobu pierwszego prowadzone są badania w laboratorjach badawczych z zakresu konserwacji drewna w Niemczech. Drewienka zaimpregnowane wprowadza się do naczyń zamkniętych (kolby — sojki), w których uprzednio na podłożu sztucznem został wyhodowany grzyb drzewny.

Metoda ta nie odpowiada warunkom, w jakich drewno znajduje się w czasie swej pracy. Na praktyce temu sposobowi odpowiada przypadek, gdyby do kupy zagrzybionych podkładów włożono jeden podkład zdrowy; tymczasem w życiu mamy wypadek wręcz przeciwny. Do toru, zakażonego szczątkami zepsutych podkładów, układa się cały padkład zaimpregnowany. Pozatem wyniki nie mogą być ścisłe, gdyż w badaniach tych duży wpływ ma na wynik charakter antyseptyku. Jeżeli ma się do czynienia z antyseptykiem lotnym, wtedy ustępuje zatrucie powietrza w naczyniu „sojka" i grzyb ginie; ten sam wynik utrzymuje się przy antyseptyku łatwo rozpuszczalnym, gdyż zatruwają one pożywkę i powodują zamieranie grzyba przy koncentracjach, które na drzewie grzyb łatwo znosi.

Warunkom naturalnym najbardziej odpowiadają badania, przeprowadzone z grzybami drzewnemi, jako niszczycielami drewna i z drewnem zaimpregnowanem, jako podłożem.

Grzyby przytem zarażają drzewo z ognisk, umieszczonych na zaimpregnowanem drewnie, co najbardziej odpowiada zarażeniu, jakiemu ulega materjał drzewny, pracujący na praktyce. Z tego też względu w laboratorjum Politechniki Warszawskiej zatrzymano się na tym sposobie badania. Do badania w laboratorjum używa się drewna, zaimpregnowanego na miejscu. W tym celu, drewno w postaci kostek o wymiarach 1×5×8 cm poddaje się w laboratorjum pełnej impregnacji rozmaitemi stężeniami antyseptyku. Pobranie wynosi około 100 proc. Kawałki zaimpregnowane po wysuszeniu umieszcza się w sterylnych miseczkach i obsadza się kępami grzyba drzewnego, wyhodowanego na trocinach. Metoda ta, jako najbardziej odpowiadająca warunkom, jakie występują przy zakażeniu drewna, leżącego w torze, pozwala przenosić otrzymane laboratoryjne dane do wyliczeń praktycznych. Do badań stosuje się grzyby, silnie niszczące drewno, a więc Merulius, który spotyka się w budynkach, Polyporus i Caniphora, które niszczą drewno w budynkach i podkłady w torze. Prowadząc obserwację zasadniczych grzybów można rozróżnić zasadnicze wypadki zachowania się grzyba.

1. Grzyby przeniesione z trocin na zaimpregnowane drewno, rozwijają się delej, przechodzą z trocinami na drewno zaimpregnowane. 2. Grzyby nie giną na trocinach, lecz dalej się nie rozwijają, wzrost ich jest przez działania antyseptyków zahamowany. 3. Grzyb ginie nawet na trocinach.

Obserwując wzrost grzybu na kawałkach drewna, nasyconych rozmaitemi stężeniami antyseptyku, możemy znaleźć stężenie graniczne, przy którem grzyby giną. Nazywamy to stężenie — stężeniem minimalnem - grzybobojem.

Przy mniejszem stężeniu grzyby rosną na drewnie, chociaż słabo. Przeprowadzając badania w tych samych warunkach dla rozmaitych antyseptyków ustalamy cały szereg minimalnych stężeń.

Na podstawie danych o minimalnem stężeniu, możemy ustalić jednostkę uodporniającą drewno przeciwko zarażeniu grzybami.

Zakładamy, że dla dobrego nasycenia sosny biel musi być całkowicie przesycona, twardziel nie nasyci się wcale. Przyjmiemy, że na 1 m kub. sośniny mamy 200 kg bieli, pochłonięcie impregnatu powinno wynosić 100 proc., czyli 200

Kalendarz terminowy.

Skróty: L = licytacja, S = submisja, P = przetarg, W = z wolnej ręki.

Miejscowość	Dyrekcja wzgl. wojew.	Sprzedający	Spos. sprz.	Termin	Kłody i dłużyce użytkowe m³								Kopalniaki		Papierówka		Opał
					sosna	świerk	jodła	dąb	buk	brzoza	olcha	Uwagi	rodz. drew	m³	rodz. drew.	mp.	mp.
Warlubie	Bydgoszcz	Nadleśn.	S	13. VIII.	1146	—	—	—	—	14	—		sosna	427		—	—
Drawsko	Poznańska	Nadleśn.	S	14. VIII.	498	—	—	—	—	—	—			—		—	—
Radom	Radom	D. L. P.	P	14. VIII.	—	—	—	—	—	—	—	na 1702,22 m3 materj. tartych sosn., 79,95 m3 materjałów tartych jodłowych.		—		—	—
Nowy Sącz	Krakowskie	Magistr.	L	14. VIII.	—	150	4150	—	—	—	—			—		—	—
Wilno	Wilno	D. L. P.	S	15. VIII.	—	—	—	—	—	—	—			—	osika świerk	4500 1000	—
Leszyce	Bydgoszcz	Nadleśn.	S	17. VIII.	1036	—	—	—	—	—	—		sosna	24		—	—
Siedlce	Siedlce	D. L. P.	P	20. VIII.	—	—	—	—	—	—	—	na materjały tarte, drewno w stanie wyrob., papier. i opału		—		—	—
Chociński Młyn	Bydgoszcz	Nadleśn.	S	20. VIII.	183	—	—	—	—	—	—			—		—	—
Drawsko	Poznań	Nadleśn.	S	25. VIII.	445	—	—	—	—	—	—	w tem † 145 m3		—		—	—
Pińsk	Poleskie	P. Bank R.	P	1. X.	—	—	—	—	—	—	—	na 2269 m3 drewna użytkowego i 29438 mp. opałowego		—		—	—

litrów płynu na m³ drewna. Mając dane co do minimalnego stężenia można obliczyć koszt jednostki uodpornienia.

Stosunek stężenia praktycznie stosowanego do impregnacji do stężenia minimalnego nazywamy wartością antyseptyczną nasycenia. Przyjmiemy, że nasycenie jednostki uodpornienia daje wartość antyseptyczną równą 100 procent, możemy więc w procentach wyrazić wartość rozmaitych sposobów impregnacji stosowanych w praktyce.

Wymywalność.

Dla charakterystyki danego impregnatu ważnem jest określenie jego wymywalności. Nawet najsilniejszy antyseptyk okaże się dla celów impregnacji nieprzydatny, o ile jest łatwo z drewna wymywalny. Badanie nad wymywalnością antyseptyków w laboratorjum Technologji Fermentacji w ten sposób są przeprowadzane, że odcinki o wymiarach 1×5×8 cm są umieszczone na lejach, do których doprowadzamy wodę z naczynia, ustawionego wyżej. Wylicza się z ilości opadów rocznych ilość opadów, które otrzyma podkład, leżący płasko, a z tego ilość opadów, przypadająca na 1 m³ drewna. Tą ilością wymywa się drewno w ciągu jednego dnia i to wyługowanie nazywamy rokiem wymywania.

Do górnego naczynia wlewamy więc ilość wody, odpowiadającej rocznemu opadowi i stamtąd wlewa się do leja tyle, by klocki były całkowicie pogrążone w wodzie. Po dwuch godzinach moczenia wypuszcza się z górnego naczynia do leja wodę po kropli, tyleż wody usuwa się przez dolny koniec leja, tak, że poziom wody w leju zawsze jest ten sam. Odpływ i dopływ reguluje się w ten sposób, aby cała woda wyciekała w ciągu 8 godzin. Jeden dzień wymycia odpowiada opadom jednego roku. Wymywanie prowadzi się z przerwami, ażeby wyługowanie zewnętrznej powierzchni drewna miało czas wyrównać stężenie impregnatu przed następnem wymyciem. Odcieki zbiera się i w nich określa zawartość antyseptyku.

Znając stężenie impregnatu w drewnie i jego ilość rozpuszczalna wskutek wymywania, możemy obliczyć procent wymytego impregnatu. Badania prowadzą się zazwyczaj dla 12 lat, gdyż to jest przeciętny czas służby podkładu w torze.

Według powyższych sposobów przeprowadzone badania pozwoliły zscharakteryzować stosowane w Polsce antyseptyki i recepty nasycania pod względem ich wartości antyseptycznej, kosztów i t. d. można obliczyć koszt jednostki uodpornienia.

Stosunek stężenia praktycznie stosowanego do impregnacji do stężenia minimalnego nazywamy wartością antyseptyczną nasycenia. Przyjmijmy, że nasycenie jednostki uodpornienia daje wartość antyseptyczną równą 100 proc., możemy więc w procentach wyrazić wartość rozmaitych sposobów impregnacji stosowanych w praktyce.

Ś. p. JÓZEF SCHENK.

Jeden z bardziej znanych i szanowanych na gruncie poznańskim kupców drzewnych, Józef Schenk, architekt i budowniczy, zasnął w Bogu w sile wieku, przeżywszy lat 46. Cierpienia Jego były ciężkie, operacja wypadła szczęśliwie, lecz wkrótce nastąpiły komplikacje i śmierć.

Nieboszczyk urodził się w Gosławicach koło Opola, przebył wojnę w szeregach armji niemieckiej, pracował ofiarnie na Warmińskim terenie plebiscytowym i przybył w 1920 r. do Poznania, pełniąc początkowo funkcje komisarza policji budowlanej. Później śp. Józef Schenk założył własne przedsiębiorstwo, doprowadzając je do znacznego rozkwitu, czego dowodem są składy w Poznaniu przy Wielkich Garbarach, przy ul. Estkowskiego i w Swarzędzu. Dzięki swojej energji, ruchliwości i sumienności potrafił On swoje przedsiębiorstwo rozwinąć i postawić na solidnych podstawach, lecz nieubłagana śmierć położyła kres Jego działalności i zabrała wraz z Nim do grobu Jego różne plany i postanowienia.

Wszyscy, którzy znali śp. Józefa Schenka, w szczególności zaś kupiectwo drzewne żegna swego Kolegę z żalem.

Jak nas informują, przedsiębiorstwo śp. Schenka będzie przez rodzinę dalej prowadzone.

Rynek wołyński

(Od naszego korespondenta wołyńskiego).

Stoimy na Wołyniu już obecnie pod znakiem nowego sezonu. Czuć już charakterystyczny ruch, poprzedzający każdą kampanję. Bieżącą troską przemysłowców jest wysprzedaż towaru, zalegającego jeszcze place tartaczne. Lecz tu sprawa idzie oporniej. Oprócz małego eksportu materjałów liściastych do Czech i sprzedaży sortymentów budowlanych dla rynku krajowego, niema większych obrotów.

Ceny wykazują tendencję utrzymania. Płacono za 1 m³ loko wagon stacja załadowania.

Sosna: słupy telegraficzne od 7 m dł. 40—44 zł. Podkłady kolejowe 9 zł za 1 szt. Bale angielskie 12—12.5 Ł za 1 standart fr. Gdańsk. Deski i bale wagonowe według wymiarów niemieckich 62—64 Rmk fr. Zbąszyń. Deski obrzynane do 2" 90—105 zł. Bale obrzynane 115—125 zł. Kantówka niewymiarowa 110 zł, wymiarowa 115—125 zł, ciosana 80—85 zł.

Łaty 110—115 zł. Podłogówka heblowana i szpuntowana 120—125 zł. Deski odziomkowe według sortowania krajowego 145—160 zł, na eksport (conajmniej 60 proc. — $^6/_4$") 95—100 Rmk franko granica polsko - niemiecka. Boki bezsęczne 130—140 zł za towar czysty. Deski środkowe i czubkowe 95—110 zł.

Świerk i jodła. Papierówka 3.15—3.20 dol.. Drągi do rusztowań 32—35 zł. Bale angielskie świerkowe 11.5—11.10 Ł za standart fr. Gdańsk. Kantówka 85—90 zł, wymiarowa 100 zł. Łaty 105—110 zł.

Dąb. Klocefornirowe 330—350 zł. Kloce średn. 30—39 cm 110—125 zł, zależnie od klasyfikacji, od 40—49 cm 140—150 zł, ponad 50 cm 170—200 zł. Podkłady typu pruskiego 1.50 dol. za sztukę. Bulsy w blokach I kl. 280—300 zł, II kl. 210—225 zł. Towar paryski około 35 dol. Fryzy parkietowe 30—34 dol.

Jesion. Kloce bezsęczne średn. od 35 cm w cienk. końcu na eksport 120 zł od 40 cm 130—140 zł. Kloce słabsze I kl. 90 zł, II kl. 55—65 zł. Bulsy w blokach I kl. 220—230, II kl. 165—180 zł. Brusy nieobrzynane luźne 160—170 zł. Deski nieobrzynane (króciaki) 150—160 zł. Deski i brusy obrzynane 135—145 zł.

Brzost. Kloce średn. od 40 cm bezsęczne 70 do 75 zł, słabsze 50—60 zł. Bulsy w blokach 150 zł. Deski i brusy luźne 115—125 zł. Króciaki około 100 zł.

Olsza. Kloce do wyrobu dykt 120 zł. Kloce średn. 21—29 cm 50—55 zł, od 35 cm wzwyż I kl. 80—90 zł, II kl. 60 zł. Deski $^1/_2$ i $^3/_4$" 160—170 zł 1—5 cali 150—160 zł. Towar eksportowy 20—22 dol. fr. Piotrowice pod Boguminem.

Opał. Szszapy sosnowe 45—48 zł, olszowe 40 zł, brzozowe 40 zł za 1000 kg fr. stacja Warszawa.

Rynek angielski

Corocznie okres wakacji w handlu drzewnym w Anglji zbiega się z jego najmniejszem ożywieniem. Od blisko 9-ciu lat sierpień jest jednym z najspokojniejszych miesięcy, w którem większość całorocznego zapotrzebowania została już poprzednio pokryta i importer angielski to, co mu potrzeba, a więc jeszcze jakie 25 proc. zakupuje dopiero na jesień, albo w zimie. Sierpień jest nietylko miesiącem wypoczynku w handlu drzewnym, lecz też i okresem wakacyjnym dla szkół, do którego się również i kupiec drzewny zastosowuje.

Jako wyjątek w tym nastroju wakacyjnym zanotować należy w tym roku sprzedaż materjałów rosyjskich przez angielski syndykat importowy. Czem bowiem więcej transakcje się rozwijają, tem widoczniejsza jest różnica cen między materjałem rosyjskim a skandynawskim. Cały szereg firm postanowił nawet odłożyć sprzedaż reszty zapasów, sprowadzonych ze Skandynawji i rzucić się wyłącznie na zbyt materjału rosyjskiego. Ilość dotychczas nie sprzedana wynosi jakieś 100.000 std, która prawdopodobnie w najkrótszym czasie zmniejszy się. Tajemnicą zainteresowania dla materjału rosyjskiego jest zarobek na nim kupca angielskiego, który chętnie powiększa swoje zyski po całym szeregu lat skromnych. Rzecz oczywista, że odsprzedaż materjału skandynawskiego nie przynosi takich korzyści. Nieustępliwość załadowców skandynawskich pod względem cen wytworzyła łącznie ze wzrostem przewoźnego morskiego wspaniałą konjunkturę dla bolszewików. Słyszymy bowiem, że wszystko, co z Rosji przywieziono, zostało już ulokowane, a pozostałości, będące do dyspozycji angielskiego syndykatu importowego, są bardzo małe. Jakkolwiek niektórzy interesenci twierdzą, że dzięki zcentralizowaniu podaży rosyjskiej na rynku angielskim nastąpił okres stały, to z drugiej strony zaznaczyć jednak należy, że tak nie jest. Konkurencja bolszewicka, uprawiana za wszelką cenę zmusza innych producentów do ustępstw, co daje w wyniku jeszcze dalsze obniżenie poziomu notowań angielskich.

W ostatnich kilku dniach ceny materjału rosyjskiego wprawdzie nieco podrożały, co jednak nie odgrywa wielkiej roli, gdyż zwyżka nastąpiła jedynie w Anglji! Notowania zasadniczo zaś pozostały bez zmiany. Jeden albo dwa kontrakty w białym materjale fińskim doszły do skutku za 7" po Ł 12.5, w niektórych wypadkach nawet Ł 12.2.6, a 6" po 10 sh taniej. Zdaje się, jakoby bolszewicy wnieśli już zasadniczy niepokój na rynek fiński. Tak bowiem notują: sosnę u/s fob: 9" Ł 14, 7" Ł 12.15, 6" Ł 12.2.6 i 2×4, 5" Ł 11.10. Inni zaś sprzedają 7" po Ł 12.2.6, 6" po Ł 11.15, 2×4 również po Ł 11.15, 5 i $5^1/_2$" po Ł 10.10 i 10.15. Uderza tu ogromna różnica w cenach, którą jedynie tłumaczyć można tem, że w pierwszym wypadku kupujący otrzymał właśnie te specyfikacje, które żądał, podczas gdy w drugim — importer angielski wziąć musiał asortymentację sprzedającego.

Eksporterzy szweccy nie doznali w tym roku żadnego rozczarowania co do piątej klasy. Importerzy angielscy biorą piątą klasę materjału szweckiego na równi z materjałem niesortowanym fińskim mniej znanych marek. Tem niemniej piąta klasa szwecka wygląda wspaniale i idzie nawet lepiej aniżeli materjał niesortowany fiński. To też ceny tej klasy są stosunkowo mocne. Ostatnio zakontraktowano sosnę 7" po Ł 13 cif. Notowanie to jest wprawdzie niewysokie, lecz słyszeliśmy o wyższych cenach.

Pewne trudności nasuwa jeszcze zawsze wysoki stan przewoźnego morskiego. W sierpniu frachty doszły do najwyższego swego dotychczasowego poziomu w sezonie bieżącym, szczególnie kłopotliwe jest to dla bolszewików, którzy nie liczyli się z tak znacznym wzrostem przewoźnego morskiego, przez co otrzymują mniej, aniżeli projektowali, kalkulując i bez tego niskie ceny.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśn. państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Starzeńskie D. L. P. Białowieża.
Licytacja w dniu 22. lipca 1929 r.

Dąb	szczapy	opałowe	I kl.	za mp.	14.20	zł
"	"	"	I "	"	17.40	"
"	"	"	I "	"	12 55	"
"	"	,	nieprzebrane	"	8.55	"
"	"	"	"	"	8.55	"
Sosna	"	"		"	12.	"
"	"	"		"	12.55	"
"	"	"		"	12.40	"
Świerk	"	"		"	8.20	"

z roku 1927 28. Przeciętna odległość od stacji kol. Hajnówka 15— 17 km.

Notowania dewiz z dnia 10 sierpnia 1929.

Dewiza	Notowania za	w Warszawie	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku
Warszawa .	100 zł	—	—	43 24	11.25
Poznań . . .	100 zł	—	—	—	—
Gdańsk . . .	100 Gd. gld.	—	—	—	—
Berlin . . .	100 R. M	—	—	20.36	23.80
Belgja . . .	100 belg.	—	—	34.87	13.19
Bukareszt .	100 l.	—	—	818.50	0.59
Budapeszt .	100 pengo	—	—	27.81	17.45
Holandja . .	100 gld. hol.	—	—	12.10.—	40.06
Kopenhaga .	100 k. d.	—	—	18.21	26.62
Londyn . . .	1 funt szterl.	—	—	—	4.84
Nowy York .	1 dolar	—	—	484.81	—
Paryż	100 fr. franc.	—	—	123.96	3.91
Praga	100 k. cz.	—	—	163.81	2.96
Rzym	100 l.	—	—	92.76	5.12
Szwajcarja .	100 fr.szwajc.	—	—	25.21	19.23
Sztokholm .	100 k. szw.	—	—	—	26.78
Wiedeń . . .	100 szyling.	—	—	34.43	14.09

Wiadomości bieżące

WALNE ZEBRANIE.

Walne zebranie Oddziału Poznańskiego Związku Zaw. Leśników w R. P. odbędzie się w Poznaniu w niedzielę, dnia 18 sierpnia 1929 r. o godz. 12 na sali p. Jarockiego,

ul. Masztalarska nr. 8 z następującym porządkiem obrad:
1. Zagajenie.
2. Sprawa organizacji kasy pożyczkowej.
3. Podniesienie składki do kasy pośmiertnej.
4. Referat kol. Wojterskiego w sprawie zorganizowania zbioru nasion leśnych na potrzeby własne i na handel.
5. Wolne wnioski.
6. Zamknięcie obrad.

W razie braku quorum odbędzie się o godz. 12,30 walne zebranie, zdolne do powzięcia uchwał bez względu na ilość obecnych członków.

Członkom zamierzającym zwiedzić Wystawę udzieli prezydjum walnego zebrania wszelkich informacji.

Przybylski, przewodn. Oddziału. **Hasiński,** sekr. Oddziału.

Przywóz drewna do Niemiec w I półroczu 1929 przedstawia się jak natsępuje w głównych działach w tonach:

	1928	1929	Różnica
łączny import	3 937 153	2 344 486	—40%
w tem:			
okrąglaka iglastego	1 301 233	641 019	—51%
mat. iglastego tartego	1 003 373	566 210	—44%
papierówki	734 811	543 521	—26%
kopalniaków	217 275	116 678	—47%
drewna okrągł. twardego	165 651	109 550	—34%
podkładów miękkich	99 196	77 080	—23%

Odsetki podane pod rubryką „różnica" wyrażają dość wyraźnie spadek importu drewna do Niemiec w pierwszem półroczu rb. w porównaniu z tym samym okresem 1928 r.

W sprawie wagonów Rada Naczelna interwenjowała ostatnio u p. ministra Przemysłu i Handlu Kwiatkowskiego, który zamierza poruszyć ją na Komitecie Rady Ministrów. Wobec tego koniecznem jest, aby poszczególni członkowie danych związków donieśli swojemu zarządowi odwrotnie, jaką liczbę wagonów potrzebowali w lipcu i ile z tego organy kolejowe dostarczyły. Zwracamy na to uwagę, że w intersie każdego poszczególnego przemysłowca leży, aby informował swój związek w tej tak żywotnej kwestji natychmiast i wyczerpująco, gdyż jedynie wtenczas Rada Naczelna będzie mogła skutecznie wystąpić, mając odnośne dane do dyspozycji.

Położenie na rynku papierówki pozostaje bez zmiany. Najpoważniejszym dostawcą Niemiec jest nadal Polska. Interesenci niemieccy ofiarują 3,50 dol., kupcy nasi sprzedają po 3,75 dol.; żądając 4 dol. napotykają na trudności. Ceny powyższe obowiązują loco granica polsko - niemiecka. Eksporterzy austrjaccy ofiarują papierówkę po 18—18,50 mk za stertę, Czesi 22—23 mk loco granica niemiecka.

Wyróbka i zużycie podkładów kolejowych w Niemczech. Na odbytej niedawno w Królewcu wystawie pod nazwą „Drzewo", urządzonej z okazji zjazdu niemieckich inżynierów w Gdańsku znajdowały się również ciekawe dane statystyczne co do wyróbki, zużycia i importu podkładów kolejowych w Niemczech. Ze statystyki tej wynika, że zużycie roczne podkładów kolejowych z drewna twardego i miękkiego wynosi łącznie 3,3 miljony m³. Z tej ilości tylko 30 procent, czyli 1 miljon m³ jest wyrobu krajowego, reszta zaś, czyli 70 proc. pokrywa się z importu.

Ciekawem jest, że cyfry wystawy królowieckiej nie przeczą bynajmniej oficjalnym oświadczeniom naczelnego dyrektora niemieckiego towarzystwa kolejowego, który na odnośne skargi stwierdził wobec rzecznika niemieckiego przemysłu drzewnego, iż import podkładów kolejowych do Niemiec wynosi tylko 1,5 proc. ogólnego niemieckiego importu drzewnego, a więc jest tak niskim, że bynajmniej nie może być równoznacznym z jakiemkolwiek krzywdzeniem niemieckiego przemysłu.

Przemysł chemiczno - drzewny na P. W. K. Z obowiązku jako pismo poświęcone sprawom całego przemysłu drzewnego, zwracamy na tem miejscu uwagę na wystawę naszego przemysłu chemicznej przeróbki drewna na P. W. K. Przemysł ten wystawia w pawilonie chemicznym na terenach targowych. Eksponaty tam umieszczone są niezmiernie interesujące, a zestawienie ich daje dość jasny obraz o stanie tej gałęzi przemysłu drzewnego i pozwala na ciekawe wnioski o znaczeniu jej dla ogólnej gospodarki drzewnej w Polsce.

Do sprawy tej niezadługo powrócimy i poświęcimy jej obszerniejsze uwagi.

Redaktor odpowiedzialny W. Syrokomla-Syrokomski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St. Schlage. — Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań, ulica Wielkie Garbary nr 20

Państw. Nadleśn. Drawsko

poczta Drawsko, stacja kolejowa Drawski Młyn, pow. Czarnków, sprzeda drogą pisemnego przetargu publicznego (submisja) drewno z wyrębów posówkowych budulec w dłużycach, zatopione swego czasu w wodzie, a obecnie wydobyte na brzeg jeziora „Długiego“ w Borzyskim Młynie, w rejonie Nadleśnictwa, według następujących losów w m³:

Los	Klasa IV	Klasa III	Klasa II	Razem m3	Z tego sztuk	Z tego zdrowe m³	Z tego chore m³
	m3	m3	m3				
1.	3,58	6,44	0,32	10,34	50	7,03	3,31
2.	30,28	11,07	0,29	41,64	254	30,10	11,54
3.	14,69	4,77	0,45	19,91	147	11,53	8,38
4.	28,99	6,03	—	35,02	207	20,57	14,45
5.	28,18	13,03	—	41,19	300	31,29	9,90
6.	28,95	7,19	0,23	36,37	244	24,53	11,84
7.	28,72	7,20	—	35,92	197	25,87	10,07
8.	24,79	3,62	—	28,41	211	18,97	9,44
9.	56,36	15,52	—	71,88	313	43,61	28,27
10.	68,57	26,45	0,72	95,74	413	68,89	26,85
11.	11,76	7,39	1,08	20,23	122	13,00	7,23
12.	1,90	5,49	—	7,83	26	3,74	4,09
S-a	326,77	114,62	3,09	444,48	2504	299,11	145,37

Pisemne oferty w zamkniętych i zalakowanych kopertach z napisem „Submisja, Borzyski-Młyn“ należy nadesłać pod adresem Nadleśnictwa do dnia 25 sierpnia 1929 r. godz. 11,30. Otwarcie ofert nastąpi tego samego dnia o godz. 12. Oferty winny być wniesione loco Borzyszki-Młyn za każdy m³ przeciętnie bez względu na klasę i stan zdrowotności w poszczególnym losie w złotych i dziesiętnych złotego w cyfrach i słowach wraz z oświadczeniem, że reflektantowi znane są warunki sprzedaży drewna w lasach państwowych i że im się bez zastrzeżeń poddaje. Ilość drewna chorego i zdrowego wypośrodkowano indywidualnie od każdej sztuki procentowo. Za jakość drewna jak również za stosunek drewna zdrowego do chorego Nadleśnictwo nie odpowiada. Przy otwarciu ofert winny firmy zagraniczne na dotrzymanie warunków złożyć w Kasie Państwowego Nadleśnictwa Drawsko wadjum w wysokości 10 proc., a krajowe 5 proc. od oferowanej sumy. Nadleśnictwo zastrzega sobie różnicę w podanej masie. Oprócz ceny za drewno kupujący nie płaci żadnych innych dodatkowych kosztów oprócz opłaty stemplowej, którą ponosi całkowicie kupujący. Zatwierdzenie ofert zastrzega się Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu. (529

SUBMISJA

Nadleśn. Państwowe Leszyce

poczta i stacja kolejowa Nowawieś Wielka, powiat Bydgoszcz, sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisja) w dniu 17 sierpnia 1929 r., drewno użytkowe sosn. i szczapy użytkowe (klon) z cięć roku gosp. 1928/29.

A. Dłużyce.

Los 1. Leśnictwo Dąbrowy Wielkie, oddz. 72b, 109b — 205 szt. = 218.10 m³, w tem: I kl. 31.78, II kl. 94.77, III kl. 88.86, IV kl. 2.69 m³. Odległość od st. kol. 9 km.

Las 2. Leśnictwo Leszyce, oddział 113c, 131, 149, 152, 132, 150, 154 — 145 sztuk = 122.38 m³, (pułapki) w tem: II kl. 3.88, III kl. 117.65, IV kl. 0.85 m³. Odległość od st. kol. 7 km.

Los 3. Leśnictwo Dębinka, oddział 105, 106 — zrąb pod budowę drogi — 128 sztuk = 62.70 m³, w tem kłód brzozowych: III kl. 0.40 m³, dłużyc sosn.: II kl. 2.33, III kl. 31.77, IV kl. 8.95 m³; dłużyc świerk. III kl. 1.87, IV kl. 4.01 m³. Odległość od st. kol. 3 km.

Los 4. Leśnictwo Dębinka, oddz. 120b, 139a, 142a, 161b, 159a, 156a, 137a, 118, 134b, 105b, 123a, 140a, 141b, 162c, 160a, 158, 157ca, 155c, 171a, 172, 173b, 97bc, 98a, 104b, 135b, 116c, 117b, 137, 157c, 155b, 158—839 sztuk = 550.49 m³, w tem kłód: I kl. 1.16, II kl. 0.84, III kl. 0.70; dłużyc I kl. 7.77, II kl. 84.75, III kl. 363.41, IV kl. 91.86 m³; (Los 4 zawiera 486 sztuk pułapek: I kl. 3.43 m³, II kl. 48.17, III kl. 237.59, IV kl. 48.64 m³). Odległość od st. kolej. 2—6 km.

Los 5. Leśnictwo Dobromierz, oddział 147a, 198a, 199a, 199c, 126a, 144a, 145a, 146a, 167a, 168b, 169a, 178a, 179 a, 183c, 186a, 188a, 195a, 197a, — 156 sztuk = 82.38 m³ (pułapki) w tem kłód: III kl. 0.95 m³; dłużyc: II kl. 11.68, III kl. 50.16, IV kl. 21.50 m³. Odległość od st. kol. 5—9 km.

B. Kopalniaki.

Los 6. Leśnictwo Dębinka, oddział 106a, 121a, 163b, 181c, 180, 190, 191, 192, 117a, 116b — 117 sztuk = 19.77 m³, w tem: I kl. 10.34, II kl. 9.43 m³. Odległość od stacji kol. 3—7 km.

Los 7. Leśnictwo Dobromierz, oddział 107a, 125b, 177a, 186c, 198b, 199b — 68 sztuk = 14.02 m³, w tem: I kl. 9.51, II kl. 4.51 m³. Odległość od st. kol. 5—9 km.

C. Szczapy użytkowe (klonowe).

Los 8. Leśnictwo Dębinka, oddział 99 (100—) zrąb pod drogę) 11.3 mp = 8.48 m³. Materjał jest w stanie okrągłym i 2 m długi. Odległość od stacji kol. 2 i pół km.

Pisemne oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Submisja“ należy nadsyłać do Nadleśnictwa Leszyce do dnia 17 sierpnia br., godz. 11, poczem nastąpi otwarcie ofert w obecności ewtl. przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisja), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie. Cenę należy oddzielnie podać dla każdego losu za 1 m³ w złotych i dziesiętnych złotych liczbami i słownie. — Oferty nie odpowiadające warunkom, nie będą uwzględnione.

Nadleśniczy Państwowy.

Nadleśnictwo Państwowe Chociński Młyn

poczta Konarzyny, stacja kolej. i powiat Chojnice sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu 20 sierpnia 1929 r. drewno użytkowe sosnowe z cięć roku gospodarczego 1928-29.

Los 1. Leśnictwo Kobyle Góry, oddział 70b — 192 sztuki dłużyc sosnowych o masie 183.34 m³, w tem I kl. 2.77 m³, II kl. 71.75 m³, III kl. 108.82 m³. Odległość od stacji kolejowej Chojnice 40 km, zaś od stacji kolejowej niemieckiej 7 km.

Wywóz drewna zagranicę w stanie okrągłym drogą kołową przez Urzędy Celne w Brzeźnie i Konarzynach jest dozwolony na warunkach, które można przejrzeć w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie.

Pisemne oferty z napisem „Submisja“ w zalakowanych kopertach należy nadsyłać do Nadleśnictwa do dnia 20. 8. br., godz. 14, poczem o godz. 14,15 nastąpi otwarcie ofert w obecności ewentualnie przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych i w Nadleśnictwie.

Oferty nie odpowiadające warunkom nie będą uwzględnione.

Nadleśniczy Państwowy.